

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 423.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e122051/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

arr

arr

1849.

Beretning

N°. 101.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Er og freddede Møde.

(Medd.)

Hf Udvalget er ved disse Paragraffer gjort følgende Bemærkninger:

§ 48.

3 Overensstemmelse med hvad der er bemærket ved § 14 foresaars, at der i 2de Aale eller Døbt dem tilføjes: „for Hæder“, og at Ordene i 3de Aale „og si kunne panted senere at blive hævede“, udelæses.

§ 49.

Til Hæder Lydelighed foresaars det, at der i 4de Aale fraordet efter Ordene „saavel som de“ her tilføjes „af Hæder“.

Bestemmelsen i § 46 angaar Forordningen af de Søværnpligtige i 3 Classer, overensstemmende med det tidligere Bestaaende. Kun er der foresaars en Forandring med Hensyn til Aldersterminen, efter hvilken Indvandreren indføres i de forskjellige Muller. Raadslig gif Ungdomsrollen for kun til det 18de Kar, men da det søværnpligtige Mandstabs nu først indføres med det 18de Kar, er det nødvendigt at udrulle Ungdomsrollen til det 17de Kar. Hovedrollen gaar fra det 18de til det 20de Kar, og Ervarrollen fra det 20de til det 30de Kar. Her af vil først, hvilken væsentlig Forstel der er mellem Sø- og Landfrigtstjenesten, det den første efter Paragraffen udtrækkes til det 30de Kar, hvorefter, som i § 31 er omalt, Landværnpligten i Almindelighed opføres med det 20de Kar.

§ 47 paalægger derhos en større Uleilighed for de Søværnpligtige, idet der foresaars, at de, saavel som de ikke have lovlige Højsald, hvortil dog ogsaa henregnes, at de ere i Hart, skulle fra det 18de til det 30de Kar hvert Kar møde paa Søfløjen. Men paa den anden Side er Søfrigtstjenesten saa væsentlig forskjellig fra Landfrigtstjenesten, at disse Bestemmelser vel maas være nødvendige, thi, som Folge af Forholdene, er det ikke noget vist Antal, der aarlig dør, og man kan derfor ikke med Udsirningen til Søfrigtstjenesten saaledes som med Udsirningen til Landfrigtstjenesten tage et vist bestemt Aldersaar. Det er vel en større Forsigtighed udbetragt at skulle indtræde i Søværnpligtstjeneste, som ved Landfrigtstjenesten fordrer men paa den anden Side har den Landværnpligtige den Fordeel, at han i Hæderstid efter det 24de Kar ikke kan udskrives til Søværnpligtstjeneste, medens den Søværnpligtige fra sit 18de til sit 30de Kar kan udskrives hvert Kar saa at han ikke noget Kar kan vide sig sikker for Udsirning, naar ikke Forhold indtræder, som hjemle ham speciel Udtagselse herfra. Men ved Siden heraf er han ikke pligtig til at udskrives med en vis bestemt Alder. Han kan gaae i fremmed Tjeneste og opbolde sig udenfor Landet, og naar han ikke er hjemme, bliver han ikke udsiret, da Udsirningen alene tages af det Mandstabs, som er tilstede. Deruden er det ogsaa en Vætselse for de Søværnpligtige, at det, hvortil de blive bragte, ikke stander deres Udbønnelse, men snarere bidrager til at forøge denne, og dertil kommer endelig, at i oceanemisk Henseende Landet er mindre, end for de Søværnpligtige, der udskrives til Søværnpligtstjeneste, idet Lønningen og Omkostningerne, som tilføjes dem paa Orlogstogterne, mere staae i Forhold til hvad der kan forjænes ved private Togter, end Tilfældet er med Hensyn til dem, der udskrives til Landfrigtstjenesten. Der har lovlige i Udvalget været Spørgsmaal, om ikke Forsigtigheden til at møde paa Søfløjen hvert Kar kunde indskrænkes noget; men efter den Un-

derretning, som man i saa Henseende har erholdt fra Fogedene, har Udvalget ikke troet at burde gjøre noget Forslag derom. Forsigtigheden serer ogsaa strengere ud, end den i Virkeligheden er, idet ethvert lovligt Højsald frisaar, og dertil henregnes ogsaa, som bemærket, at være i Hart.

Men § 48 har Udvalget kun gjort en Redactionsbemærkning, overensstemmende med den tilførende Paragraf angaaende Landfrigtstjenesten, og ligeledes ved § 49, som corresponderer med § 44 og 32, idet § 49 bestemmer en Undtagelse med Hensyn til dem, som ikke med det 20de Kar have den fornødne physiske Degtighed, men dog ere „svaante“, at de nemlig udføres i en egen Class af „Usvaante“, saavel som den, der omhandles i § 32.

Barfod: Jeg ser ikke, at § 48 indeholder andet end en Omstændighed af § 14, og det foresaars mig ligeledes, at § 51 er en næsten ordret Omstændighed af § 13. Saaledes foresaars det mig, at disse 4 §§ henholdsvis kunde sammensættes til 2, som da maatte have en anden Plads, nemlig i første Capitel, der indeholder de almindelige Bestemmelser. Man vilde derved bespare to Paragraffer, og jeg tror ikke, at denne Forthed vilde være forbunden med Tab af Lydelighed. Jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærte Ordfører, om han troer at Udvalget vil gaae ind paa dette Forslag.

Ordføeren: Jeg maa dertil svare, at jeg ingen Mening kan have om, hvorefter Udvalget vil gaae ind derpaa, da derom ikke har været nogen Diskussion. Man har vel set, at der var tilførende Bestemmelser til de nævnte Paragraffer i andre Paragraffer i 2de Capitel, men da de ere optagne i de specielle Capitler, gif det derfor ikke an at staae dem sammen, uden at tilføje en Bestemmelse i det 1ste Capitel, men derved vilde man forrykke Paragrafferne hele Højsallden, og det vilde medføre en Uleilighed ved Redactionen, som der ikke synes at være nogen væsentlig Grund for.

Barfod: Jeg mener, at der altid er den Grund, at hvad der er mere end tilstrækkelig, det er for meget, og, som sagt, synes det mig, at disse 2 Paragraffer burde staae sammen, da de ikke for Lydelighedens Skyld behøves. Jeg maa derfor bede Ordføeren om at foresaars det overreitet af Udvalget, og saafremt dette ikke gaaer ind derpaa, vil jeg forbeholde mig at stille et Amendement i den Retning.

Ordføeren: Hvad jeg har at bemærke ved disse Paragraffer, er alene til § 46, hvorefter de Søværnpligtige skulle forblive staaende i Hovedrollen til det 30de Kar, hvorefter som hidtil til det 36de Kar, ligesom Bestemmelsen i Svindrueringsordenningen, „at de, naar de ere 36 Kar gamle, skulle udgaae af Mullen, naar de ikke længere ville erindre sig ved Søfart“, falder bort. Det foresaars mig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gjøre disse Forandringer. Med Hensyn til hvad der er anført om, at Tjenesten for dem, der udskrives til Søfrigtstjenesten, er mindre behøvelig end for dem, der udskrives til Landfrigtstjenesten, skal jeg bemærke, at dette vel i Almindelighed er rigtigt; men det gælder dog ikke for dem, som ikke rigtig have været tilføjet eller for dem, der ere fødte i et Søværnsdistrikt, eller i bredt Uagdom have været tilføjet, men som senere ere gaaet over i en anden Sælling. I. Or. have erholdt en Gaard, og for dem synes det naturligt, at de ikke med det 30de Kar kunne gaae ud af Svullen, saaledes som hidtil.

R. G. Petersen: Forsaars den ærte Rigtighedsmand for Høns (Barfod) har været, at det ikke vilde være paa Lydelighedens Behovning, at de af ham omhandlede 4 Paragraffer blev omhandlede